

KONTAKT: Jan Egil Alsvåg, Ellen Schaanning, Aron Schaanning og Siri Vikse bruker mye tid på hestene på Viksemarka hestegård og får mye tilbake for innsatsen..

På hestens vilkår

Maya kommer luntende. Hoppa er 42 år gammel og grå om mulen. Den eldste av Viksemarka hestegårdens mange pensjonister.

Trine Styve Varlo

Publisert 01.08.2014 kl. 23:11 Oppdatert 01.08.2014 kl. 23:11

Hun ser etter sin venn Victory. Vallaken som kom helt fra Egypt for å ende sine dager helt nord i Haugesund. De to er nemlig bestevenner.

– Victory sto skinnmager med kjetting rundt foten nede i Egypt. Han hadde stått der mesteparten av sitt liv. Ei norsk kvinne klarte ikke å

<http://www.h-avis.no/puls/pa-hestens-vilkar-1.8530036>

1/4

reise fra ham og tok ham med til Norge. Da hun døde etter noen år, hadde hun avtalt at han skulle få komme hit til oss. Og han kom faktisk med en liten arv til før og stell, sier Ellen Schaanning.

Hun driver hestegården sammen med sin eksmann Aage Schaanning og deres sønn Aron, som allerede er en dreven hundetrener.

– Men de aller fleste hestene som kommer hit har ikke lenger noen eler i ryggen. Noen har adferdsproblemer, noen er preget av omsorgssvikt. Hos oss får de en ny start og så forsøker vi å omplassere flest mulig.

Viksemarka hestegård er sannsynligvis unik i norsk sammenheng. Å gi dyr som ellers unødig kunne havnet på slakteriet eller bli avlivet et nytts liv, ble etter hvert et mål for driften av gården.

– Vi kjøpte gården på tvangssalg for en del år siden og hadde tenkt å drive litt med hesteprodusett. Men så begynte alle disse problemhestene å komme og så oppdaget vi at de ble bedre av å være hos oss. Nå har vi eviglange ventelister og for øyeblikket 31 hester på gården. Vi er totalt avhengige av frivilliges innsats for å få stelt, trent og føret dem alle, sier Ellen Schaanning.

Siri Vikse er en av støttespillerne til hestegården. Hun går tur med ivrige hunder, trener hester, møkker og forer. Pluss at hun forsøker å samle inn penger til fortsatt drift av dette refuget for dyr. Nå forsøker hun seg på klikkertrening av den tidligere travhesten Diks' len.

– Vi bruker aldri straff, bare positiv belønning når vi trener dyr. Hestene får av kraftfor-porsjonen sin når vi trener dem og de gjør det vi vil. Da får de et heyt klikk som angir at de har gjort noe riktig og så litt for som takk for innsatsen. På den måten får vi smarte dyr, for de må selv finne ut hva vi vil de skal gjøre. Lefte hoene, gå i sirkel, gå bakover, gå vekk fra treneren eller mot treneren.

Diks' len vil helst kysser han. Viser lenner og stikker mulen lett opp til Siri Vikse, som helst beløkker seg for tilbuddet.

– Noen av de unge jentene vi har som hjelptrener synes dette er veldig kjekt. Men vi oppmuntrer egentlig ikke til kyssing, understreker Ellen Schaanning og Jan Egil Alvsvåg, som er hovpleier og en aktiv støttespiller på gården.

Barfot-hester

– Ingen av hestene her blir skodd. Vi bruker heller aldri bissel når vi rir dem. De er barfotester og trives tydelig med det. Men neglene må stelles og kuttes og ettersees.

Alvsvåg forteller at hester kan komme inn med luftveis-, gemytt- og fotproblemer, men at sikt ofte retter seg av seg selv når hestene har fått gå løse en stund i det 250 mål store området som hører til gården.

– Andre hester oppdrar dem mye bedre enn vi klarer og når det gjelder hevene så blir de ofte bedre av seg selv når hestene har gått sine ti kilometer daglig i beiteområdene. Der er det gras, men også haug og hammer og litt terreng, samt et par skogsvann. Også magen stabiliserer seg ofte med mer bevegelse og dessuten en trygg plassering etter tydelig rangordning i flokken.

Hundene Pepe og Wisla danser rundt oss og konkurrerer om vår oppmerksomhet.

– Wisla skal få bli her nå. Hun har vært omplasert så mange ganger at nå må hun få ro. Hun er ganske aktiv av seg. Her har hun store områder å bevege seg på og mye selskap. Pepe er Arons hund, forteller Ellen Schaanning.

Flera andre hunder holder til nede ved husene. Noen er på sommeropphold, noen er tatt inn for omplassing. Som Rocky, som er en blanding av Border Collie og buhund og trenger mye tur og

HESTEGÅRDEN

Privat omsorgssenter for hester og andre dyr nord i Haugesund. Tar imot dyr som har opplevd omsorgssvikt og pensjonerte hester. Dyrene lever et så naturlig liv som mulig. Tar imot besøk, men du må melde på forhånd at du kommer. Viksemarkas venner er støtteforening.

VENTER: Wisla ønsker avklippe hestene negler. Som de fleste hunder. Jan Egil Alvsvåg støtter høver i hele distriket.

KLAR: Siri Vikse (til høyre) får oppplæring i klikkertrening av Ellen Schaanning. Aron og hunden Pepe trener også.

REDDET: Disse eslene har et herlig liv på Vikse hestegård.

trening for å være en glad hund.

– Han står inne i huset for han er ikke trygg for sauene ennå, forteller Siri Vikse mens en glad Rocky småhopper og bjeffer litt rundt henne.

– Vi vil være sikre på at de som eventuelt tar imot Rocky skjønner aktivitetsbehovet hans. At ulike hunder trenger ulike mengder oppmerksomhet er ikke selv sagt for alle, sier Siri Vikse. Aron, som allerede er godt i gang med skolering til klikker-hundetrener, følger med.

Ansvar over tid

– Vi her på gården er gladere i hester, men det betyr ikke at vi synes alle skal kjope en hest. En må tenke igjennom hva det betyr å ha dyr, hva det koster å ha oppstalling og for til en hest, og ikke minst må en ha et realistisk tidsperspektiv. Dyr er ikke noe en kjoper, bruker og kaster. Vi her på hestegården ser hva som skjer når dyr omplasseres og selges gang på gang, sier Ellen Schaanning og Jan Egil Alvesvåg.

I tillegg til hestene gir gården opphold til tre esler, sju griser, elleve sau, to påflugler, ti hunder og seks kalter. Fer hadde Viksemarka hestegård og en flokk kaniner, men fer de tar mot nye av den sorten må de få bygd egnede oppholdssteder til dem. En voliere (et hayt fuglebur) står også på anselkisten, siden det finnes fugler som er i midlertidig pensjon andre steder.

– Men det koster å holde dette i gang. Gjerder må repareres, fjør må skaffes, bygninger må holdes i stand. Nå om sommeren går dyrene ut og inn etter hva de foretrekker. Alle stallene er i utgangspunktet basert på løsdrift, sier Siri Vikse i Viksemarkas venner, som strever med å finansiere opphold for hester og andre dyr.

– Noen ganger går sauene inn i stallene også. Særlig om de har lam, forteller hun.

Sauene er mest alelam som er blitt så glade i folk at de ikke trives helt i flokken. Når dagens brødrasjon deles ut blir det fart i hesteflokken. Vanligvis. Men i dag roper Ellen Schaanning «kom-kom» uten at det skjer så mye.

Det er fordi vi jukser litt for bildets skyld. Hestene har allerede fått brød, og synes graset i den lille dalen et stykke unna er vel så interessant.

– Vi får sekker med gammelt brød fra et bakeri. Det er et velkommen tilskudd for hestene selv om de ikke kan få for mye av det, sier hestegård-eieren.

Tidligere fikk Viksemarka hestegård også frukt fra en butikkjede, men nå er det Freisesarmeoen som får den frukten i henhold til en nasjonal avtale.

– Har noen frukt som er utsortert som vi kan hente, blir vi glade for det. Sunt for hestene er det også, sier Schaanning.

Grisenes eget paradis

Også hunder, sauar og minigriser spiser brød. Olivia er en aktiv dame trass sine mange kilo og roter rundt med trynet mellom hestebæina. Innimellom blir hun brutalt jaget. Men en brødbit er tydeligvis verdt risikoien.

– Der borte går Knut. En annen gris. Han er kjendis og har vært i VG. Noen jenter påsto de hadde funnet ham i skogen. Men egentlig hadde de visst kjøpt ham på Finn.no og oppdaget at han egnet seg dårlig i tredje etasje i en blokk.

Menneskers korte tanker går ut over dyr. Menneskers adferd påvirker også dyrene. På hestegården er det omsorg og vennlighet som gjelder. Uansett. Straff brukes aldri.

– Gjennom 15 år med hest har jeg kunne truffet tre som jeg vil

<http://www.h-avis.no/puls/pa-hestens-vilkar-1.8530036>

HESTEKYSSE: Siri Vikse slipper ikke unna. Dikulen har lært å kysses og da vil han kysses. Men sjeftrener Ellen Schaanning kan klart styre sin begeistring for akkurat dette trikset.

ARBEIDSKART: Aron Schaanning, ti år, allerede drevet hundetrener og arving til gården.

SJEF: Ellen Schaanning har full oversikt over alle hestene og de andre dyrene på gården hun driver sammen med eksmann Aage Schaanning.

BETTE: Et hølig syn når flokken kommer. Etter et par dager har som regel nykommerne funnet sin plass på rangstigen. De som har ledersamblinger bruker lengst tid. Og høyre og mage og det meste blir bra av seg selv når hestene går hit, som her.

9.5.2015

På hestens vilkår | H-avis

karakterisere som farlige. De fleste som oppleves som farlige er utrygge. Det er ikke naturlig for en hest å stå bundet hele dagen, eller være alene. Vi leier ut hester herfra som selskapshester. Hester er og blir flokksdyr, sier Jan Egil Alsvåg.

Han skal klippe og file neglene på en av hestene. Han er gården faste hovmann. Trygg, rolig og tålmodig. Får selv de mest nervøse av de firbeinte til.

– Og så må vi nevne vår utrolig kjekke veterinær Tjerand Lunde. Han stiller alltid opp for oss. Det er hans måte å sponse oss på, forteller Ellen Schaanning.

Livet på hestegården består av arbeid, stell, foring, trenings og kos. Hver dag og hele tiden. Dyr lar seg som kjent ikke skru av.

Undervisning

– Vi har heldigvis en del frivillige som hjelper oss. Og duggnader, for eksempel, for å få satt opp skikkelige gjørder rundt beitene. Vil noen stelle får de opplæring. Mange unge jenter er fantastisk flinke med hest. Men vi ville gjerne hatt noen flere voksne med oss også. Vi har noen opplæringshelger i året for nye frivillige. Alle som er her og hjelper til får forresten obligatorisk undervisning. I forhold til dyrene er det viktig at folk vet hva de gjør. En gang per uke har vi også felles hundetrening her.

Mange måter å hjelpe på

De som gjerne vil støtte, men ikke selv vil eller kan ta i et tak, kan også fjernadoptere en hest og betale for før, eller en kan støtte Viksemarks hestegård med grasrotandelen når en tipper. Og så går det selvsagt an å betale inn enkeltbidrag.

– Folk som kan tenke seg et dyr som trenger omplassering er selvsagt også hjertelig velkommen til å melde seg og adoptere. Hvis du blir medlem i Viksemarkas venner betaler du et visst beløp og blir oppdatert på senterets aktiviteter, sier Siri Vikse.

– I utlandet er slike refugertilfluktssteder for dyr som ikke får den omsorgen de fortjener ganske vanlige nå, men i Norge tror jeg vi er det eneste som fungerer. Det finnes ingen offentlige tilskudd til slik drift som vi har, og en del av hestene som kommer er dyr som ellers ville gått til slakt. Men å se hestene i flokker, se hvordan de trives her og hvordan de og de andre dyrene er fornøyde, er flott, sier Ellen Schaanning, Siri Vikse og Jan Egil Alsvåg.

Frihet: Sauene fikk myss om at dei ble delt ut bred. Da tok deg seg en tur inn på funnet.

ANNONSE

Bygg & fagfolk
Finn lokale håndverkere

Les mer om: [Puls](#) [Siste puls](#) [Haugesund Puls](#)